

Keď my cez hory pôjdeme,
čo my tam jesti budeme,
čo my tam jesti,
moje srdiečko, budeme?

(Dobrá kórečka dubová,
lepšia než strídka chlebová,
lepšia než strídka,
moje srdénko, chlebová.

Keď ti je lepšia, jedz si sám,
a ja sa s tebu rozžehnám,
a ja sa s tebu,
moje srdénko, rozžehnám.

Keď my cez hory pôjdeme,
čože tam píjať budeme,
čože tam píjať,
moje srdénko, budeme?

Dobrá vodička z kolaja,
lepšia než vínko z pohára,
lepšia než vínko,
moje srdénko, z pohára.

Keď ti je lepšia, pi si sám,
a ja sa s tebu rozžehnám,
a ja sa s tebu,
moje srdénko, rozžehnám.

Keď si sa scela žehnati,
malas' mi rúčku nedati,
malas' mi rúčku,
moje srdénko, nedati.

Ja som ti rúčku dávala,
keď mi mamička kázala,
keď mi mamička,
moje srdénko, kázala.)

Kollár I, 220

Melódia: Sb. MS II (8) 5: Keď my cez hory pôjdeme.

230.

L. Vansa, [1867—73), *Píla*, (z Malohontu) [Gemermalohontská]

Le - tí vtá - ček, le - tí, krí - del - ci tre - po - ce,
ne - sie na krí - del - cu z bie - lej ru - že ven - ce.

Letí vtáček, letí,
krídelci trepoce,
nesie na krídelcu
z bielej ruže vence.

Jaj, bože, prebože,
kdeže si on sadne?
Pred tou farou na dvor,
na zelený javor.

Už sa javor zhýňa,
Janík venec sníma;
už sa javor zohou,
Janík venec strhou.